

ACC. N:R M. 8461: 1-2.

Landskap: Skåne Upptecknat av: J. Aug. Persson
Härad: Bara Adress: St. Kvistbod. g. 13, Lund
Socken: Görlöv Berättat av: Den samme
Uppteckningsår: 1942. Född år 1874 i Malmö

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Stötte med en eldkula s. 1-2

Skriv endast på denna sida!

Ett möte med en eldkula.

Det var på hösten 1909, visst i Augusti månad eller så, jag kom då cyklande från Lund till Nordanå på kvällen det var visst vid kl. 8 eller 9 tiden, och när jag var kommen nära stationsområdet där Malmö-Simrishamn-järnvägen korsar vägen från Skyrkoby så hörde jag ett väsende ljud i luften, jag satt och såg rakt fram men så kom jag att se till vänster sida och då såg jag ett starkt opan från sydost och en väldig eldkula af cirka tre meters diameter komma rakt emot mig på mycket låg höjd med ett väsende ljud och sakta hånkande sig mot marken, den kom efter vad jag kunde se i riktning från Särulöf och gick i nordväst mot Burlöf där den stötte sig och slog ned i marken och som jag tror visst innan den nådde Burlöf ty så såg det nämligen ut, men var den slog ned det har jag aldrig fått veta. För mig att se så slog den visst ned i Nordanå, visst på

Magnus Jönssons åker där eller på Olof Nilsons, ty så såg det ju ut, men det är ju ej alls omöjligt att den gått längre så att den gått ner i sjön vid Lomma, ty rektorn gen var det så.

Jag hade den rakt öfver huvudet på mig på mycket låg höjd, så den kunde väl knappast gått så långt som till Lomma, jag ^{blef} så förkräckt så jag ^{hade} när ramlat af cykeln och det känns som om benen vore rent kraftlösa så jag måste stiga af cykeln och gå resten af den lilla vägbiten som jag hade igen till stationsområdet.

Jag trodde strax att det var månen jag såg, men när den närade sig så blef den ju allt större och större i omfång, och ljudet och väsan det tilltog i styrka och likaså skenet.

Så förkräckt som jag blef den gången har jag aldrig förblifvit någon gång, om jag inte misstänker mig så stod den först också omtalad i tidningarna, jag tyckte också att den utstrålade värme, men det var kanske af rädslan som det känns så, det vet jag nu inte, fenomenet var vackert, men hemskt på samma gång.

Ette möte med
en eldkula,

Sid. 2.